

REJESTR DOTYCZY:Nr. rejestracyjny

DURYASZ Marian

z d.

s/c i

Dane personalne

z d.

Mjr-pilot op. PSP

ur. 14.12.1912 w Budy Pobyłkowskie

Virtuti Militari

kraj:

zm. 21.3.1993 w Warszawa

kraj:

pochowany Cmentarz wojskowy na Powązkach

Źródła i bibliografia

Dziennik Polski 31.3.1993 - nekrolog
 Tydzień Polski 10.4.1993 - wspomnienie

MARIAN DURYASZ

major-pilot operacyjny Polskich Sił Powietrznych, biorący udział w Bitwie o W. Brytanię, były dowódca 302 Dywizjonu oraz b. dowódca Flightu 317 Dywizjonu, Kawaler Orderu Virtuti Militari, odznaczony 2-krotnie Krzyżem Walecznych, brytyjskim D.F.C. oraz medalami polskimi i brytyjskimi, urodzony 14 grudnia 1912 r. w Pobyłkowie, zmarł 21 marca 1993 r. w Warszawie, gdzie po uroczystej mszy św. żałobnej został pochowany na cmentarzu wojskowym na Powązkach, 29 marca 1993 r.

Cześć Jego pamięci!

**STOWARZYSZENIE LOTNIKÓW POLSKICH
W WIELKIEJ BRYTANII**

7199/2/10

U. Duryasza

TP

10 kwietnia 1993 r.

Żegnanie bohaterskiego lotnika

Eugeniusz Mleczak

Lotnicy polscy, z uczuciem szczerzego żalu, pożegnali 29 na warszawskich Powązkach pil. Mariana Duryasza — niepospolitych cnót żołnierza, bohatera dowódcę, lotnika Polskich Sił Powietrznych. Oddali hołd i uznanie dla życia i dokonań tego wielkiego walorów człowieka, dla którego służba Ojczyźnie stanowiła zawsze powinność najpierwszą.

W ceremonii pogrzebowej wzięły udział liczne rzesze polskich lotników z jednostek lotniczych z całego kraju. Wśród nich dowódca Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej gen. dyw. pil. Jerzy Gotowała, przedstawiciele Stowarzyszenia Lotników Polskich z jego prezesem płk. pil. Stefanem Witorzeńciem, przewodniczący Krajowej Rady Seniorów Lotnictwa Edward Głęb, druhowie i przyjaciele zmarłego. Pilota i kolegę żegnali m.in.: as polskiego lotnictwa gen. Stanisław Skalski, dowódca polskich dywizjonów lotniczych na Zachodzie oraz były dowódca Wojsk Lotniczych i Obrony Przeciwlotniczej Obszaru Kraju gen. dyw. Jan Frey-Bielecki. Obecny był attaché wojskowy i lotniczy Wielkiej Brytanii — Hilton Moses.

W podlondyńskim Northolt, na cokole pomnika upamiętniającego udział Polaków w bitwie o Anglię, widnieją słowa: „Walczyłem o słuszną sprawę, w walce tej wytrwałem do końca”. Słowa te oddają wiernie życie i dokonania płk. Duryasza.

Urodził się 14 grudnia 1911 roku w Budach Pobyłkowskich. Jako wychowanek Korpusu Kadetów w 1932 roku wstąpił do Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie. Po promocji, 15 sierpnia 1934 roku otrzymał przydział liniowy do 3 Pułku Lotniczego w Poznaniu. Rok później kończy Wyższy Kurs Pilotażu w Grudziądzu, po czym zostaje zastępcą dowódcy 162 eskadry myśliwskiej 6 Pułku Lotniczego we Lwowie.

Wraz z wybuchem wojny, przez Rumunię i Francję dociera do Anglii. Bierze udział w bitwie o Wielką Brytanię, walcząc w składzie 213 Dywizjonu Myśliwskiego. Następnie latał bojowo w 302 Dywizjonie Myśliwskim „Poznańskim” i 317 Dywizjonie Myśliwskim „Wileńskim”. Dowodził 302 Dywizjonem w okresie od 8 lipca do 10 grudnia 1944 roku. Pracował również jako oficer operacyjny w 2

Dowództwie Lotnictwa Współdziałania Taktycznego. Wykonał 382 loty bojowe, zestrzeliwując 4 samoloty wroga.

Do kraju powrócił w 1947 roku, pracował w Oddziale II Sztabu Generalnego WP. W roku 1950 zwolniony z wojska z powodów politycznych, powrócił do niego dopiero w roku 1957. W roku 1970 przeszedł na emeryturę. Za czyny bojowe odznaczony został srebrnym Krzyżem Virtuti Militari, 3-krotnie Krzyżem Walecznych, Medalem Lotniczym oraz innymi odznaczeniami m.in. Distinguished Flying Cross (Zaszczytnym Krzyżem Lotniczym). Kawaler Oficerskiego i Komandorskiego Krzyża Orderu Odrodzenia Polski.

— *Spłątane były wiry Twego życia — mówił nad grobem gen. Gotowała. Tak spłątane jak figury bojowych akrobacji, jak bojowe manewry, którymi górowałeś nad przeciwnikiem. Na polskich lotniskach czuwają dziś młodzi piloci. Ci, których wychowałeś i ci, którzy na historii twego bogatego lotniczego życia przygotowują się do obrony polskiego nieba. Oby to niebo nad Ojczyzną, tak jak pragnąłeś, było zawsze czyste. Walczyłeś i słuszną sprawę, w walce tej pozostałeś do końca swoich dni. Cześć Twojej pamięci!*

W imieniu kolegów i towarzyszy broni pilota i kolegę pożegnali płk. pil. Stefan Witorzeńć.

Salwa kompanii honorowej towarzyszyła składaniu ciała do grobu. Pochylił się sztandar Polskich Sił Powietrznych, który w ubiegłym roku powrócił do kraju. Grób spoiły wieńce i kwiaty.

Eugeniusz Mleczak

W. Duryasza

TP

10 kwietnia 1993 r.

Pożegnanie bohaterskiego lotnika

Eugeniusz Mleczak

Lotnicy polscy, z uczuciem szczerzego żalu, pożegnali 29 bm. na warszawskich Powązkach płka pil. Mariana Duryasza — niepospolitych cnót żołnierza, bohaterskiego dowódcę, lotnika Polskich Sił Powietrznych. Oddali hołd i uznanie dla życia i dokonań tego wielkich walorów człowieka, dla którego służba Ojczyźnie stanowiła zawsze powinność najpierwszą.

W ceremonii pogrzebowej wzięły udział liczne rzesze polskich lotników z jednostek lotniczych z całego kraju. Wśród nich dowódca Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej gen. dyw. pil. Jerzy Gotowała, przedstawiciele Stowarzyszenia Lotników Polskich z jego prezesem płk. pil. Stefanem Witorzeńciem, przewodniczący Krajowej Rady Seniorów Lotnictwa Edward Głęb, druhowie i przyjaciele zmarłego. Pilota i kolegę żegnali m.in.: as polskiego lotnictwa gen. Stanisław Skalski, dowódca polskich dywizjonów lotniczych na Zachodzie oraz były dowódca Wojsk Lotniczych i Obrony Przeciwlotniczej Obszaru Kraju gen. dyw. Jan Frey-Bielecki. Obecny był attaché wojskowy i lotniczy Wielkiej Brytanii — Hilton Moses.

W podlondyńskim Northolt, na cokole pomnika upamiętniającego udział Polaków w bitwie o Anglię, widnieją słowa: „Walczyłem o słuszną sprawę, w walce tej wytrwałem do końca”. Słowa te oddają wiernie życie i dokonania płk. Duryasza.

Urodził się 14 grudnia 1911 roku w Budach Pobyłkowskich. Jako wychowanek Korpusu Kadetów w 1932 roku wstąpił do Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie. Po promocji, 15 sierpnia 1934 roku otrzymał przydział liniowy do 3 Pułku Lotniczego w Poznaniu. Rok później kończy Wyższy Kurs Pilotażu w Grudziądzu, po czym zostaje zastępcą dowódcy 162 eskadry myśliwskiej 6 Pułku Lotniczego we Lwowie.

Wraz z wybuchem wojny, przez Rumunię i Francję dociera do Anglii. Bierze udział w bitwie o Wielką Brytanię, walcząc w składzie 213 Dywizjonu Myśliwskiego. Następnie latał bojowo w 302 Dywizjonie Myśliwskim „Poznańskim” i 317 Dywizjonie Myśliwskim „Wileńskim”. Dowodził 302 Dywizjonem w okresie od 8 lipca do 10 grudnia 1944 roku. Pracował również jako oficer operacyjny w 2

Dowództwie Lotnictwa Współdziałania Taktycznego. Wykonał 382 loty bojowe, zestrzeliwując 4 samoloty wroga.

Do kraju powrócił w 1947 roku, pracował w Oddziale II Sztabu Generalnego WP. W roku 1950 zwolniony z wojska z powodów politycznych, powrócił do niego dopiero w roku 1957. W roku 1970 przeszedł na emeryturę. Za czyny bojowe odznaczony został srebrnym Krzyżem Virtuti Militari, 3-krotnie Krzyżem Walecznych, Medalem Lotniczym oraz innymi odznaczeniami m.in. Distinguished Flying Cross (Zaszczytnym Krzyżem Lotniczym). Kawaler Oficerskiego i Komandorskiego Krzyża Orderu Odrodzenia Polski.

— *Splątane były wiry Twego życia — mówił nad grobem gen. Gotowała. Tak splątane jak figury bojowych akrobacji, jak bojowe manewry, którymi górowałeś nad przeciwnikiem. Na polskich lotniskach czuwają dziś młodzi piloci. Ci, których wychowałeś i ci, którzy na historii twego bogatego lotniczego życia przygotowują się do obrony polskiego nieba. Oby to niebo nad Ojczyzną, tak jak pragnąłeś, było zawsze czyste. Walczyłeś i słuszną sprawę, w walce tej pozostałeś do końca swoich dni. Cześć Twojej pamięci!*

W imieniu kolegów i towarzyszy broni pilota i kolegę pożegnali płk. pil. Stefan Witorzeńć.

Salwa kompanii honorowej towarzyszyła składaniu ciała do grobu. Pochylił się sztandar Polskich Sił Powietrznych, który w ubiegłym roku powrócił do kraju. Grób spoiły wieńce i kwiaty.

Eugeniusz Mleczak